

V Praze, 28. ledna 2014

Tisková informace

Jana Svobodová, Philipp Schenker / Divadlo Archa

vadí-nevadí.cz

Kdo je srab a kdo je hrdina?

Premiéra nové inscenace

11. a 12. února 2014 od 20.00 v Divadle Archa

Vadí–nevadí. Nevinná dětská hra, kterou jsme snad všichni někdy hráli. Kdy jsme hrdiny a kdy poraženými v očích našeho okolí? Kdo je silný a kdo je na konci řady? Inszenace vadí–nevadí.cz Jany Svobodové a Philippa Schenkera zrcadlí na půdorysu malého města na východě Čech problémy našeho světa i malá dramata každodenního života. Premiéra vadí–nevadí.cz proběhne 11. a 12. února v Divadle Archa.

V inscenaci **vadí–nevadí.cz** se Kostelec nad Orlicí, město, kde vedle sebe žijí starousedlíci, Romové a imigranti z místního uprchlického tábora, přesouvá na scénu Divadla Archa. Autentické příběhy a výpovědi skutečných lidí stálí u zrodu dokumentárně-divadelního představení. Inszenace vznikala déle než rok. Autoři konceptu Jana Svobodová a Philipp Schenker spolu se hudebníkem Janem Burianem ml. a videoartistou Jaroslavem Hrdličkou postavili na náměstí v Kostelci nad Orlicí stan. Říkali mu Trafika a bylo to místo, kde každý, kdo prošel kolem, mohl vyměnit svůj příběh za příběh někoho jiného anebo také za kávu, cigaretu nebo malý předmět. Přímo v centru města vznikaly kresby, komiksy a krátké animované filmy. Vyprávěly se příběhy. Díky nadšení ředitele místní základní školy Jiřího Němce mohli umělci z Divadla Archa pořádat hudební a divadelní dílny v integračním centru školy. V průběhu roku se na přípravě podíleli významní zahraniční hudebníci Ted van Leeuwen z Holandska a Michael Romanynshyn z USA. Vznikala malá a větší představení na náměstí, ve škole i kulturním domě.

„Nechali jsem se překvapovat jednotlivými událostmi a tím, co se v průběhu celého přípravného procesu dozvídáme. Od uvedení inscenace ve fázi work in progress v červnu 2013 jsme hodně pokročili, nyní se dotýkáme témat ohrožení, nedůvěry a slabosti. Tyto pocity, které všichni velmi dobře známe, jsou často živeny naším okolím, a proto jsme si vzpomněli na dětskou hru vadí - nevadí. Položili jsme si otázku: kdy jsme hrdiny a kdy poraženými v očích našeho okolí? Kdo je silný a kdo je na konci řady?“, říká režisérka Jana Svobodová.

Tomáš je Rom. Je mu osm let a žije v Kostelci nad Orlicí. Má čtyři sourozence, jeho rodiče nemají práci. Tomáš chce být nejlepším tanečníkem. Hanička bydlí v Korytech. Je jí jedenáct a je menší než ostatní. Ve třídě je obětí šikany. Hanička se rozhodla chodit na judo. Chce se naučit bránit.

Aňa je Běloruska. Vdala se, když jí bylo osmnáct. Spolu s manželem Evženem se účastnila protivládních demonstrací. Později utekli a požádali u nás o azyl. Rok žili v uprchlickém táboře v Kostelci nad Orlicí. Prožili si zde nečekaně těžké období. Chtějí studovat. Chtějí si najít v Čechách práci a nový domov. Autentičnost celé inscenace podtrhuje účast samotných vypravěčů příběhů.

„Pracujeme s lidmi, kteří jsou v jistém ohledu slabší, ovšem nikoli díky sobě, ale díky společnosti, jež je odmítá přijmout a znesnadňuje jim život. Spolu s nimi chceme říct, že všichni máme svoje slabá místa a ostatní nám naše slabosti dávají náležitě najevo. Způsob, jak se s tím můžeme vyrovnat, nás jako tvůrce zajímá, doplňuje Svobodová.“

Základní impulsy k imaginaci byly i fiktivní události a zdánlivě nepodstatná místa v Kostelci jako například autobusová zastávka, les, uprchlický tábor, Penny market či hřbitov. „*Město vidíme jako abstraktní tělo podobné lidskému organismu. Pomocí nejrůznějších situací zkoumáme společně srdce tohoto organismu. Na základě vztahů mezi lidmi měříme jeho tep. Nejvíce nás zajímají zátěžové situace, které mohou způsobit až zástavu srdce města.*“ říká Philipp Schenker

„Kostelců je u nás přes dvacet. Název Kostelec je synonymem typického malého města. Historie i současnost Kostelce nad Orlicí v sobě odráží obraz celé této země. Věřím, že naše představení přinese zajímavý pohled na život, který bude rezonovat i s životními zkušenostmi obyvatel velkoměsta. Nejen to, představení může být zajímavé a dokonce zábavné pro diváky všech generací,“ uzavírá dramaturg inscenace a ředitel Archy Ondřej Hrab.

Koncept, scéna: Jana Svobodová, Philipp Schenker

Režie: Jana Svobodová

Hudba: Michael Romanышyn, Jan Burian

Video: Jaroslav Hrdlička

Dramaturgie: Lonneke van Heugten, Ondřej Hrab

Účinkují: Pavlína Halušková, Hana Charvátová, Richard Janša, Vojtěch Rejchrt, Bára Konířová, Tomáš Jovnáš, Maruška Halušková, Nikola Čonková, Kevin Bundal, Hanna Sharypa, Yauhen Sumouski, Philipp Schenker, Jan Burian, Jaroslav Hrdlička

Dramaturgická spolupráce: Anna Lengyel

Hudební spolupráce: Ted van Leeuwen

Poděkování: Jing Lu, Petra Čechová, Jiří Němec, ing. Luboš Lerch, Jana Nováková, Soňa Luňáčková, Pavlína Halušková, Tereza Veselá, Michael Romanышyn, **Hudebníci Allstar Refjúdzí**

Bandu: Adrian Ševeček, Philippe Leforestier, Lukáš Mičko, Kryštof Verner

Produkce: Lucie Špačková

Asistentka produkce: Markéta Prchalová

Projekt vznikal ve spolupráci se základní školou Gutha-Jarkovského v Kostelci nad Orlicí a za podpory tohoto města.

Informace pro média, akreditace a rozhovory:

Pavlína Svatoňová

pavolina.svatonova@archatheatre.cz

Tel: +420 739 077 956

Tel: +420 221 716 110

Fax: +420 221 719 666

www.archatheatre.cz